

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עד.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ובשר בחלב
וכו' בחלב בנותן טעם
הס"ד וכאן צ"ל הפיסקא
גמרא ואח"כ צ"ל ד"ה אי
דבר שבמנין ואח"כ ד"ה
שער נזיר דבר הנמכר
ואח"כ ד"ה תרמי:

הגהות הגר"א

[א] במשנה ושעיר
המשתלח. נמחק. (וכן
בירושלמי ור"ף ור"ש
ליתא ועי' תוס' זכחים עב
א' ד"ה אלא. ומיהו הוה
מזי למיתני איברי שה"מ
למ"ד כו'):

מוסף רע"י

ועודות לבובין. קשוקין
נגדו בלחן קדש לעשו קן
לעצרת כוכבס ועומלן
אלה חל דקר הקצו ועומסר
משום זמור ממים (יעלד)
קשוקין נגדו
קצו עולו דקר חמו קן
הולא האשורין הקצורים
לעצרת כוכבס ועומלן
עגרות כוכבס אסור
הכאס (הכאס, חת)
ושיער יודר. אסור
הכאס דעשי שילוח חת
חל (חם), ורשב חת
הכאס חסר עשמשלה
חלל וסוד מעשרה חלף
חמיס, חולן אסור,
ואלפין דמדי חסר חלל
חלל, הכאס, חסמיס
חולין (קיד) חסר כל
הכסר (חם), הראוי
לעצרת חלל חלל חסר
חלן חלל ועלה מוסר חסר
הכאס חסר עומלן חסר
עלה ורסול חלל
הכסר, חולן חלל חסר
הכסר חסר ורסול, חלל
חלן חלל חסר חסר
הכאס חסר חסר חסר

מתנ"י אלו אסורין ואוסרין בכל שהו. כל מקום שנמערב שם
אפי" אחד באלף לא בטיל ואוסרין את כולן: **יין נסך**. חציט באלף
 ו**עודם כוכביות**: **עודם כוכביות**. זורה שעבדה ונמערבה באלף זורות שאין
 נמערבם **עודם כוכביות**: **עודם כוכביות**. דהו נמי איסורי הגאה כדאמרן
 בבאין מעמדין (לעיל טז): **ויפיו מלוצר**

וחולין שנשחטו בעזרה. איסורי הנאה

הָיוּ וּבָמָּהּ קְדוּשֵׁין (דף טו.) מִפְּרֵשׁ לָהֶן:
וּשְׁעָר נִזְיָר. לְאִסְרוֹרִי הִגָּהּ הוּא
וּלְמַדְמֵי (מַמְדָּר ו') וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
זָכָה הַשְׁלֵמִים וְעָטָר חֲמוּר.
וְהָאִסְרוֹר בְּהִגָּהּ כָּל זְמַן שָׁלָה נִפְדָּה:
וְנִזְיָר בְּחִלָּה. חֲמִימָה צָר
טַעַם וְחִזְרוֹר וְנִתְעַרְבָה בְּאֵלֶּף חֲמִימָה

מִתְנִי' ⁽⁶⁾ אלו אסורין ⁽⁷⁾ ואוסרין בכל שהו' א"י נסך ⁽⁸⁾ ועובדות כוכבים ⁽⁹⁾ ועורות לבובין ⁽¹⁰⁾ יושור הנסקל ⁽¹¹⁾ יועגלה ערופה ⁽¹²⁾ וציפורי מצורע ושער נזיר ⁽¹³⁾ ופטר חמור ⁽¹⁴⁾ חבושר בחלב ⁽¹⁵⁾ וא' ושעיר המשתלח וחולין שגשגתו בעזרה הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהוא: **גמ'** תנא מאי קחשיב אי דבר שבמניין קחשיב ליתני נמי חתיכות נבילה אי איסורי הנאה קא חשיב ליתני נמי חמץ בפסח א"ר חייא בר אבא ואיתימא ר' יצחק נפחא האי תנא תרתי אית ליה דבר שבמניין ואיסורי הנאה וליתני אגוזי פרך ורימוני בדן דדבר שבמניין ואיסורי הנאה הוא הא תנא ליה התם ⁽¹⁶⁾ הראוי לערלה ערלה הראוי לכלאי הכרם כלאי הכרם וליתני ככרות של בעה"ב לענין חמץ בפסח ⁽¹⁷⁾ מאן שמעת דא"ל ר"ע הא תנא ליה התם ר"ע מוסיף אף ככרות של בעה"ב: הרי אלו: למעוטי מאי למעוטי דבר שבמניין ולא איסורי הנאה א"נ למעוטי איסורי הנאה ולא דבר שבמניין: **מִתְנִי'** ⁽¹⁸⁾ יין נסך שנפל לבור כולו אסור בהנאה רשב"ג אומר ⁽¹⁹⁾ ימכר כולו לעובד כוכבים חוץ מזכיו י"ג שבי: **גמ'** ⁽²⁰⁾ אמר רב הלכה כרשב"ג חבית בחביות אבל לא יין ושמואל אמר אפי' יין ביון וכן אמר רבב"ח א"ר יוחנן אפי' יין ביון וכן א"ר שמואל בר נתן א"ר חנינא אפי' יין ביון וכן א"ר נחמן אמר רבה בר אבורה אפי' יין ביון א"ר נחמן ⁽²¹⁾ הלכה למעשה י"ג יין ביון אסור חבית בחבית מותר סתם יין אפי' יין ביון מותר: **מִתְנִי'**

ואיסורי הנאה. דאיכא תרמי לחשיבותא דחשיב איסור ידיהו הוא דלח
בטיל אבל חמץ פרוסה בפסח הואיל ואין דרכו לננות בטיל ומשליך
אחריה מהן לנהר ושאר נותן לכלבו וחסומת נזילה אע"פ דדבר
שנשבענין הוא כיון דלחו איסור הנאה הוא בטלה ברובא ומדא שדי
לכללנאם ואיך שרו בליליה: **אגווי פד.** מקום וכן רימוני דין אם
עלה או של בלל הכרם הן ומעשרבו באלף כולן ילכו: **אם**
הנאה ליה הסם. בחדר זרעמי ומימינה לה בצינא שולדה (צ"ה א.)
(דף פא.): **וליתני כדרות של צנא"ב לענין חמץ בפסח.**
דדבר שבמנין הוא ואיסורי הנאה: **חצית בחצית.** דשקיל חדא ושרי
בנהרא ואיך שחמרו בהנאה אבל יין שנמערב ביין כולו איסור בהנאה:
הולכה למעשה. להורות על המעשה: **יין נסך.** ממש חצית בחצית מותר
בהנהגה חוץ מדמי אותה חצית אבל יין ביין כולו איסור בהנאה: **ססם**
יין אפי' יין ביין מותר. בהנאה חוץ מדמי אותו יין וכן הלכה:
ממנו

אחר: **למעומי** דבר שבמנין ואין איסורי הנאה. לכאורה משמע גיד הנשה (חולין דף ק. וס) דקמתי התם דחמיכת נצילה אינה בטלה הי"ל לתלמודא לאמרי תמני' דהתם ולמפרכה מיניה אהיה דהתם וילא איסורי הנאה שלא ירד לשנות רק היכא דאיכא תרמי וכה"ג אכלתם (לשונות אע"ג דלמחיב עילוייהו. ונשין טוס' חולין דף ק. שילה ד"ה שאני') בהגהה דכל הוי במשהו אלא בעל כיון ללא דבר שבמנין 8) דרשאי דרישא היינו שלא ירד לשנות בעל שבמנין וילא איסורי הנאה אכלתם במשהו כלל דפרישית ושמה יש ליישב למעוטי דסיפא נמי דהיינו בגון חמץ בפסח שאסור בהגהה והוי במשהו אפי' בלא חשיבות היחידא דלמעוטי דרישא ודסיפא ממעט הך ז' בדריש שהקשה התלמודא (בפסחים עט:) חמץ במשהו: **אמר** רב הלכה ברשב"ג בחבית דא' מתני' דקמתי אין ספק במשהו ואוקומינן בחבית זין החביות וקאמר דמאן לפי שאינו בטל למיהוי היו נסך היסר ע"י ביטול אבל כ

אסורין ואוסרין בבל שהו י"ג. פ"ה מ"י חצית יין נסך
שנתערב באלף חציות כלאמרינן לקמן בזמ' דדבר שזמנין
קחשיז ועבודת כוכבים לורע עבודת כוכבים שנתעברה באלף לורות
וישר בחלב חמית בשר שנתצלה בחלב ואסרה בני"ט וחזרה
ונתעברה באלף חמית דהיתר

ואסורין בכל שהו איין
ועורות לבובין יושור
וציפורי מצורע ושער
זר בחלב וא' ושעיר
זמו בעזרה הרי אלו
הוא: גמ' תנא מאי
קחשיב ליתני נמי
דורי הנאה קא חשיב
א"ר חייא בר אבא
האי תנא תרתי אית
הי הנאה וליתני אגוזי
בר שבמנין ואיסורי
ליה התם ^אהראוי
לכלאי הכרם כלאי
לבעה"ב לענין חמץ
ל"ר"ע הא תנא ליה
ירות של בעה"ב: הרי
מי דבר שבמנין ולא
מי איסורי הנאה ולא
יין נסך שנפל לבור
ג' אומר יימכר כולו
י"נ שבו: גמ' אמר
תבחיבות אבל לא
פ' יין ביין וכן אמר
יין ביין וכן א"ר שמואל
יין ביין וכן א"ר נחמן
יין ביין וכן א"ר נחמן
אפי' יין ביין מותר:
מתני'

בצלב^ו וליכא למימר דבא לאשמועינן דבמשהו זה אינו דע"כ מיירי
בחתוכה חשוכה הראויה להכתבד דאי בחתוכה כל דהו פשיטא
דבטלה וליכא למימר משום דהוי איסור הגהה לא בטלה אע"ג שאין
בזה חשיבות שהרי ערלה (ובלתי) וכלאי הכרס איסורי הגהה גינהו
ואפ"ה אמרינן יעלו בחדד ומאתים אלף ודאי מיירי בחתוכה
החשוכה כי היא דחולין אלמא הדר מני ליה אע"ג דכבר תנא ליה
התם ולכן דהוה פריך וליתני חתוכה של נצילה וא"ת וי"נ דקתני ליה
בממתי ועבר כרחק מיירי בחציות סתומות כיון דתתרי אית ליה
ואו"כ אמאי תנייה הכא הא כבר תנא ליה התם במס' ערלה (פ"ג
מ"ו) דקתני וחציות סתומות וז"ל דליטרינן לאשמועינן חומרא אפי'
בסתם י"מ אע"פ שהוא מדבריהם ועוד איכא למימר דיי"נ הכא
במיתלחן עיקר הוא למתנייה לכך תנייה אע"פ ששנה כבר במקומות
אחרים כה"ג אבל שאר דברים שאינו שותן איתן כלן כי אם אגב
גירא דיון נסך שם אני אומר שלא חש לשנות אותם השנויים במקום
דאחא למעוטי דלא הוי במשהו וא"כ פליגא הך דהכא להאי דפ'
סוס דהוי דבר שבמנין אע"ג דלא הוי איסורי הגהה וקשיא דא"כ
נראה לי למעוטי דקאמר הכא היינו דלא תשיב הכא דבר שבמנין
פ"ק דב"ק (דף ה.) למעוטי מסור ומפגל דהוי גמי פ"י שלא ירד
גמי למעוטי איסורי הגהה ב' הכא הוי ודאי למעוטי איסורי
לקמן וקשה השתא לא הוי למעוטי דסיפא דומיא דלמעוטי דרישא
מ"מ אמת הוא דהוי במשהו וסיפא אמר דאחא למעוטי דלא הוי
אלא ירד לשנותו אבל מ"מ אמת הוא דאיכא איסורא דהוי במשהו
ר שבמנין דהא אפי' תפסוק דחמץ בעלמא הוי במשהו והשתא
הס חתוכה נצילה וחמץ בעלמא מיהו הוא לא מתוקמא אלף לרב דאמר
ר ימבר ברו' לעיבור בובבים ב' וז"ל ופי' רשב"י אסתם
הו"ו ר' דרשב"י מוקף לה לענין שלא יכול למכור כל אחד ואחד לבדו
במערבות (כחד) ודאי יוכל למכור חוץ מדמי חצית שבו:

עין משפט
גר מצוה

א נמי פטו מהל
מאכלות אסורות הלכו
ופטו הלכה כח עשר
יד סי קלד סעיף א
קלד ב מיי פ"ו מהל
עבודת
הלכ ט סמג לאזין
טוש"ע יד סי קמ סעיף
א
קלד ג מיי שס טוש"ע
שס
קלד ד ה ז מיי פטו
מהלכות
אסורות הלכ סמג לאזין
קמא
קלד ח מיי שס הלכ ו
קלד ט מיי שס הלכ כט
סמג
יד סי הלכ טוש"ע
שס

הגת